

ע"פ 1683/14 - יעקב אליהו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1683/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המערער: יעקב אליהו

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ש' בן שלמה) בעפ"ת 39777-12-13 מיום 9.2.2014

תאריך הישיבה: ז' באדר ב התשע"ד (9.3.14)

בשם המערער: עו"ד סתיו סער

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

החלטה

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ש' בן שלמה) אשר דחה בקשה לעכב ביצועו של עונש מאסר בן 10 חודשים שנגזר על המערער, וזאת לתקופה של כחודש ומחצה, עד לאחר חופשת חג הפסח.

המערער הורשע, על פי הודאתו, בכתב אישום ממנו עולה כי בחודש דצמבר 2012 נהג ברכב פרטי, בידועו כי הוא פסול לנהיגה. ביום 2.12.2013 גזר עליו בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מ' כהן), בין יתר רכיבי הענישה, 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. לבקשתו, עוכב עונש המאסר שהוטל עליו עד ליום 29.12.2013, בתנאים מגבילים שקבע בית המשפט. המערער ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ש' בן שלמה). בהסכמת הצדדים, קוצר עונש המאסר בפועל שנגזר עליו ל-10 חודשים, ויתר רכיבי גזר דינו של בית משפט השלום נותרו בעינם. לבסוף קבע בית המשפט המחוזי כי המערער יתייצב לריצוי מאסרו ביום 9.3.2014. כשבועיים לאחר מתן גזר הדין, פנה המערער לבית המשפט המחוזי וביקש כי מאסרו יעוכב עד לאחר חופשת הפסח. ביום 25.2.2014 דחה בית המשפט בקשה זו, מבלי שקיים דיון במעמד הצדדים.

מכאן הערעור שלפניי, המכוון להחלטה הדוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. בגדרי ערעורו, מלין המערער על כך שבקשתו נדחתה מבלי שהתקיים דיון במעמד הצדדים. לגופו של עניין עותר המערער כי יותר לו לשהות עם רעייתו וילדיו במהלך חופשת חג הפסח, תוך שהוא מדגיש כי הופקדו ערבויות לשם הבטחת התייצבותו לריצוי מאסרו. בדיון שהתקיים לפניי התנגדה באת-כוח המשיבה לבקשה, בשים לב לכך שהמשיבה כבר הלכה כברת דרך ארוכה לטובת המערער, שעונשו הופחת בהסכמה.

לאחר שעיינתי בערעור ובצירופותיו ושמעתי את הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשת המערער. כידוע, בית המשפט מוסמך לדחות ביצועו של עונש למועד אחר (סעיף 87 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). אין חולק כי ברגיל, מן הראוי לשאת בעונש מיד לאחר הטלתו. ברם, בענייננו, אינני סבור כי דחייה קצרה של עונש המאסר שנגזר על המערער - שאיננו ארוך כשלעצמו - תפגע באינטרס הציבור באכיפה מיידית של הדין הפלילי (השוו: ע"פ 3559/03 יגור נ' מדינת ישראל (20.4.2003)). משהגעתי למסקנה זו, לא נדרש דיון בטענת המערער כי היה על בית המשפט המחוזי לקיים דיון בעניינו.

אשר על כן, המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 27.4.2014 בבית סוהר הדרים עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336. התנאים המגבילים שקבע בית משפט השלום יעמדו בעינם.

ש ו פ ט

09/03/2014